

ПРАЗНИК В ПРАЗНИЧНИЯ ФЕСТИВАЛ

ЗРЕЛОСТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО ИЗКУСТВО

Не за първи път на фестивала гостуват Шьлонската филхармония от Катовице и Карол Стрия. Не за първи път те възхищават публика и музиканти. Но сега техните изяви добиват вече други измерения.

Отличният оркестров колектив отново показва своя ръст — неговите качества подробният анализ може да изрежда надълго. Да припомним например природната линия, кадифяната звучност на групата на виолончелите, правещия силно впечатление тържествен колорит на тромбоните, цялостното празнично приповдигнато въздействие на оркестровото тугти, сърчното, на високо професионално равнище овладяване на непривичната за тях наша метроритмика. . . . Изаяният диригентски жест на Стрия не е просто професионален детайл — той пряко отразява неговата богата душевност, многостранния музикант, високата квалификация на оркестровия водител, артистичната му култура. Всичко това ние добре познаваме от предишните им гостувания.

Не за първи път Карол Стрия и неговият оркестър изпълняват българска музика. Те са проверени, изпитани наши приятели в Полша, разкривали неведнъж с

любов и с майсторство същината на не една партитура от български автор. Затова сегашното им гостуване с българска програма не е просто акт на учтивост, дипломатически протокол. Оркестърът от Катовице и неговият диригент идват за тридесетия ни празник като единомишленици. Братята от Полша свирят българска музика така, че подчертават недвусмислено резултатите от тридесетилетното плодотворно общуване във великото социалистическо семейство. Равнището на изпълнение и творчество, единството на художническите устремии красноречиво разкриваха тази вечер зрелостта на социалистическото изкуство.

Още в увличащата увертюра „Септември 1923“ на В. Казанджиев Стрия ни завладя с подчертано емоционалното си отношение и яснотата на конструктивната си концепция. Тези качества заблестяха с нова сила при изпълнението на Владигеровия трети концерт. Класическата завършеност на това ярко национално произведение доказва още веднаж своята универсалност в майсторските ръце на гостите. Младата Светла Славчева, изявила се отлично, не беше прос-

то съпровождана от диригент и оркестър — те дружно се потопиха в поетичната, огряна от нашето слънце атмосфера на тази прекрасна музика, достигайки нейната неизтощима жизненост, осъществявайки виртуозното извайване на излятата форма.

А в Първата симфония на Иван Маринов (по стихове на Пеню Пенев), където се показа и познато ни артистично майсторство на Павел Герджиков, те навлязоха уверено в интонационната сфера на нашето динамично съвремие, намериха в единение с автора черти от типичната душевност на нашия нов свят, на неговата строителна романтика, на етичните му стойности. Те бяха едновременно убедителни и в светлата скерциозност на втората част, и в поезията на ноктюрното, и особено в „Дни на проверка“, където само единомишлението на социалистически художници може да бъде тъй убедително в изразяването на ясната идея, минала през изпитанията и триумфираща накрая със своята правда.

Концертът на майсторите от Катовице беше празник в празничния фестивал.

Димитър ЗЕНГИНОВ